Dosarul: nr.2rc-66/23(2-23003069-02-2rc-21022023)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - P. Harmaniuc

D E C I Z I E

20 martie 2023 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii: Virgiliu Buhnaci și Dulghieru Dorin

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul ***** în interesele SRL ”BEAX COM” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul stagiar ***** în interesele SRL ”BEAX COM” împotriva SRL ”DOMUS CONSTRUCT” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 30 decembrie 2022, avocatul stagiar ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în interesele SRL ”BEAX COM” împotriva SRL ”DOMUS CONSTRUCT” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 26585,75 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 4857,74 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 943,30 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei și cheltuieli poștale în sumă de 16,50 lei.
2. Concomitent cu depunerea acțiunii, în scopul asigurării acțiunii, a solicitat reclamantul SRL ”BEAX COM” aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și pe mijloacele bănești aflate la conturile SRL ”DOMUS CONSTRUCT” în limita valorii acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023, cererea de asigurare a acțiunii depusă de SRL ”BEAX COM” a fost respinsă.
4. La 03.02.2023, avocatul ***** în interesele SRL ”BEAX COM” a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023, solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei decizii prin care cererea de

aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii să fie admisă.

Argumentele părților:

5. În motivarea cererii de recurs, avocatul ***** în interesele recurentului SRL ”BEAX COM” a invocat că, consideră neîntemeiate argumentele instanței de fond precum că, cererea de asigurare a acțiunii în sensul în care a fost formulată este neîntemeiată pe motiv că cerințele reclamantului la moment sunt improprii scopului asigurat, iar argumentele aduse nu sunt suficiente pentru a convinge observatorul independent în necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Or, în vederea motivării oportunităţii aplicării măsurilor de asigurare, reclamantul a invocat că pârâtul SRL ”DOMUS CONSTRUCT” se eschivează în mod evident de la restituirea sumei datorate, iar somaţiile adresate acestuia în vederea soluţionării pe cale amiabilă au rămas fără răspuns.

6. Mai indică că, reclamantul a prezentat extras de la Serviciul Fiscal de Stat care atestă că, pârâtul SRL ”DOMUS CONSTRUCT” are restante fată de bugetul de stat, fapt care demonstrează iminent diminuarea capacității de plată a acestuia.

7. La fel, a menționat că, efectuând o analiză a indicatorilor de performanta oferiţi de portalurile care prezintă informaţii despre companii, se atestă că pârâtul SRL ”DOMUS CONSTRUCT” înregistrează o continuă descreștere a profitului net, întrucât veniturile din vânzări nu acoperă cheltuielile totale.

8. Astfel, în circumstanțele speței, neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești de pe conturile bancare ale pârâtului în limita valorii acțiunii în sumă de 31 443,49 lei, ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii înaintate, existând astfel riscuri vădit iminente de cauzare de daune, ce rezultă din raportul litigios dedus judecății.

9. Suplimentar, reieșind din considerentele invocate în cererea privind asigurarea acțiunii precum şi cele din prezentul recurs, raportate la probele prezentate în acest sens, constată fără echivoc existenţa riscurilor privind imposibilitatea executării eventualei hotărâri de admitere a acţiunii, nefiind posibil de evitat decât doar prin dispunerea aplicării măsurii de asigurare a acţiunii.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

10. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

11. La caz, potrivit recurentului, copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023 i-a fost comunicată la data 19.01.2023, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 03.02.2023, astfel încît, în lipsa altor indicii vizavi de data comunicării încheierii contestate în speță, Colegiul civil constată că recursul declarat de avocatul ***** în interesele recurentului SRL ”BEAX COM” este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

12. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curţii de Apel Chișinău consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii contestate, reieșind din următoarele considerente.

13. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

14. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

15. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

16. În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

17. În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

18. În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

19. Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care

reglementează expres că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Or, sarcina probațiunii admisibilității aplicării măsurii de asigurare a acțiunii în sensul definit la art.174 CPC este pusă în sarcina recurentului.
20. În speță Colegiul civil notează că, la data de 30 decembrie 2022, avocatul stagiar ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în interesele SRL ”BEAX COM” împotriva SRL ”DOMUS CONSTRUCT” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 26585,75 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 4857,74 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 943,30 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei și cheltuieli poștale în sumă de 16,50 lei.
21. Concomitent cu depunerea acțiunii, în scopul asigurării acțiunii, a solicitat reclamantul SRL ”BEAX COM” aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și pe mijloacele bănești aflate la conturile SRL ”DOMUS CONSTRUCT” în limita valorii acțiunii.
22. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023, cererea de asigurare a acțiunii depusă de SRL ”BEAX COM” a fost respinsă.
23. Colegiul civil notează că, pentru a ajunge la concluzia de respingere a cererii de asigurare a acțiunii, judecătorul a concluzionat că reclamantul nu a demonstrat existența unui pericol real de imposibilitate a executării unei eventuale hotărîri judecătorești în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, limitându-se doar la invocări formale în acest sens.
24. La data de 03.02.2023, avocatul ***** în interesele recurentului SRL ”BEAX COM” a contestat cu recurs Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023, solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei decizii prin care cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii să fie admisă.
25. Sistematizând cele expuse supra, analizând minuțios lucrările dosarului, raportând prevederile normelor enunțate la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că, cererea de asigurare a acțiunii depusă de către SRL ”BEAX COM” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.
26. În acest sens Colegiul civil atrage atenția asupra faptului că, reclamantul SRL ”BEAX COM”, având obligația probațiunii în judecată, în sensul art.118 alin.(1) CPC, la caz nu a prezentat probe concludente şi admisibile care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii. Or, iminența riscurilor în asigurarea cărora este admisă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii urmează a fi obiectiv justificată, în modul admis de probațiune judiciară.
27. Așadar, argumentele recursului invocate supra nu pot fi reținute, or,

reclamantul a înaintat cerințe de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești din conturile bancare, bunurilor mobile și imobile ce aparțin pîrîtului, în limita valorii acțiunii, fără a justifica existența unui risc iminent, în circumstanțele concrete ale speței, de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, după cum statuează art.174 CPC, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare şi anume, eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pîrîtului care s-ar putea eschiva de la executarea hotărîrii judecătorești și eventual a pune obstacole în privința executării ei.

28. Astfel, reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege menționate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare sunt calificate de instanța de recurs ca fiind declarative şi pasibile de a fi respinse.

29. În acest sens a statuat Plenul Curții Supreme de Justiție la pct.32 din Hotărârea nr.32 din 24.10.2003 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile, că ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiuni, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiuni principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

30. În continuare, Colegiul reține că, orice restrângere a dreptului de proprietate în sensul definit de art.1 par.1 din Convenție, poate avea loc doar dacă sunt întrunite exigențele regulii triplului test: limitarea să fie prevăzută de lege, protejează un interes legitim, să fie necesară într-o societate democratică. (Unistar Ventures GmbH contra Moldovei, cererea nr.21151/04, hotărârea din 09 decembrie 2008; Baroul Partener-A contra Moldovei, cererea nr. 39815/07, hotărîrea din 16 iulie 2009). Or, Convenția vizează protejarea drepturilor de o manieră concretă și efectivă, orice limitări aduse dreptului protejat de art. 1 par.1 din Convenție, devenit precar, inclusiv prin instituirea unor reglementări și/sau limitări, urmează a fi examinate din perspectiva privării dreptului de substanță (cauza Sporrong și Lonnroth c. Suiediei 23.09.1982 Marea Cameră).

31. La fel, Colegiul reiterează că, instanța de judecată, realizând o ingerință în exercițiul dreptului de proprietate în condițiile admise de lege, are inter alia obligația de a menține un just echilibru dintre interesul general al comunității şi imperativele de salvgardare a interesului individual (Sporrong şi Lonnroth §69).

Or, interesul general nu trebuie realizat pe seama interesului individual, ultimul urmând a suporta o sarcina specială şi exorbitantă sau disproporționată (Erkner şi Hofauer c. Austriei nr.16/1986/114/162 din 23.04.1987 §75, 79), motiv din care cererea de aplicare a sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești ale intimatei, urmează a fi respinsă ca fiind vădit neîntemeiată, reprezentând în esență o modalitate de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale.

32. Colegiul mai reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr.26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).
33. Raportând principiile constituționale menționate supra, la circumstanțele speței, Colegiul ajunge la concluzia că aprecierea subiectivă a riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, în lipsa unor argumente clare și obiectiv justificate, reprezintă o modalitate defectuoasă de înfăptuire a justiției contrară principiului constituțional al legalității în sensul definit de Curtea Constituțională, ”latitudinea judecătorului” trebuie să fie determinată de o motivație obiectiv justificată, judecătorul având obligația legală, desprinsă din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 din CEDO, nu doar de a ”cita” prevederile legale și principiile de judecare aplicabile speței, dar de a indica circumstanțele concrete care justifică aplicabilitatea acestora, unei spețe concrete.
34. În continuarea ideii prefigurate, Colegiul civil reiterează că, principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (hot. CC 22/2015), instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens. Or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.9 CPC, revenindu-i un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului judiciar civil, determinat de principiul contradictorialității și egalității în drepturi a participanților cărora le aparține disponibilitatea în drepturi, art.art.26, 27 CPC, motiv din care intervenția instanței în exercitarea unor drepturi procedurale în locul părții sau exonerarea arbitrară de sarcina probațiunii este inadmisibilă. În speță, iminența riscului de imposibilitate a executării eventualei

hotărâri judiciare, determinat de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, nu a fost dovedită în modul admis de probațiune judiciară.
35. Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este emisă în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii, motiv pentru care încheierea contestată urmează a fi menținută ca fiind legală şi întemeiată.
36. Or, principiul preeminenței dreptului inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atît un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cît şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.
37. În contextul celor expuse, Colegiul civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantei de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, reclamantul limitându-se doar la unele aprecieri și expuneri formale, motiv pentru care ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea recurată.
38. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,-

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul ***** în interesele recurentului SRL ”BEAX COM”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13.01.2023, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul stagiar ***** în interesele SRL ”BEAX COM” împotriva SRL ”DOMUS CONSTRUCT” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul Victoria Sîrbu

Judecătorii: Virgiliu Buhnaci

Dulghieru Dorin